

Решение на Съда (втори състав) от 17 март 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano — Италия) — KO/Consulmarketing SpA, в несъстоятелност

(Дело C-652/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Обективна причина, обосноваваща различно третиране на работниците на трудов договор за неопределено време — Директива 98/59/ЕО — Колективно уволнение — Национална правна уредба относно закрилата, която се полага на работник, жертва на незаконно колективно уволнение — Прилагане на по-неблагоприятен режим на закрила за срочните трудови договори, сключени преди датата на влизането му в сила, преобразувани в трудови договори за неопределено време след тази дата)

(2021/C 182/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподател: KO

Ответник: Consulmarketing SpA, в несъстоятелност

в присъствието на: Filcams CGIL, Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)

Диспозитив

- 1) Национална правна уредба, която предвижда паралелно прилагане в рамките на една и съща процедура за колективно уволнение на два различни режима на закрила на работниците на трудов договор за неопределено време в случай на колективно уволнение, извършено в нарушение на критериите за определяне на работниците, които да бъдат уволнени по тази процедура, не попада в приложното поле на Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения и затова не подлежи на преценка от гледна точка на основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално от членове 20 и 30 от нея.
- 2) Клауза 4 от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, с която нов режим на закрила на работниците на трудов договор за неопределено време в случай на незаконно колективно уволнение се прилага и към работниците, чийто срочен трудов договор, сключен преди датата на влизане в сила на тази правна уредба, е бил преобразуван в договор за неопределено време след тази дата.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 10 март 2021 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Дело C-708/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Окончателно антидъмпингово лито — Алюминиево фолио с произход от Китай — Леко модифицирано алуминиево фолио — Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/271 — Допустимост — Липса на подадена жалба за отмяна от жалбоподателя в главното производство — Процесуална легитимация да се иска отмяна)

(2021/C 182/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Von Aschenbach & Voss GmbH

Ответник: Hauptzollamt Duisburg

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Финансов съд Дюселдорф, Германия) с акт от 21 август 2019 г., е недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ C 413, 9.12.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 март 2021 г. (преюдициално запитване от Supreme Court — Ирландия) — VK/An Bord Pleanála

(Дело C-739/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги от адвокатите — Директива 77/249/ЕИО — Член 5 — Задължение на гостуващ адвокат, който представлява клиент в рамките на национално съдебно производство, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд — Граници)

(2021/C 182/19)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: VK

Ответник: An Bord Pleanála

при участието на: The General Council of the Bar of Ireland, The Law Society of Ireland and the Attorney General

Диспозитив

Член 5 от Директива на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги трябва да се тълкува в смисъл, че:

- с оглед на целта за добро правораздаване, сам по себе си той не се противопоставя на това гостуващият адвокат, който представлява своя клиент, да бъде задължен да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този съд, в рамките на система, която налага на адвокатите професионалноетични и процесуални задължения, като задължението да представят на сезирания съд всички правни или свързани със законодателството или със съдебната практика елементи за правилното протичане на производството, от които правният субект е освободен, ако реши сам да осигури защитата си,
- не е непропорционално, с оглед на целта за добро правораздаване, задължението за гостуващия адвокат, който предоставя услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, в система, при която двамата адвокати имат възможност да определят каква роля да изпълнява всеки от тях, като по правило адвокатът, който упражнява професията пред съответния съд, трябва само да подпомага гостуващия адвокат, който предоставя услугата, за да му позволи да представлява добре клиента и да изпълни правилно задълженията си към този съд,